

V loužích

Lucie Bílá

Až naše srdce roztají
a na nástěnku přilepím
z našich snářů stránky kalendářů stržené

Schováme si je potají
nejednou pro vždy sečtené
střepey píchy všechny naše hříchy vpletené

do nití, od pyžam, křehkých jak celofán se Ty i Já obléknem
když nepadnou nevzlétnem

kolikrát
v loužích

prsty mé zkouší
si na nebe
sáhnout a trochu výš

kolikrát
v loužích

nohy mé
touží

na nebe
šlápnout a v oblacích
projít se v oblacích

projít se v oblacích.

Až naše srdce roztají
jak pera na dně inkoustu
na holé zdi ti žebříky a hvězdy nakreslí

Všechny mosty zapálím
a do vyschlého zmizíku
jen ta slova co nechci slyšet znova uložím

do nití, od pyžam, křehkých jak celofán Ty i Já utečem
když nepadnou čert je vem

kolikrát
v loužích

prsty mé zkouší
si na nebe
sáhnout a trochu výš

kolikrát
v loužích

nohy mé
touží

na nebe
šlápnout v oblacích
projít se v oblacích

projít se v oblacích

kolikrát
v loužích

prsty mé zkouší
si na nebe
sáhnout a trochu výš

kolikrát
v loužích

nohy mé
touží
na nebe
šlápnout v oblacích
projít se v oblacích

projít se v oblacích
v oblacích.